

forbigaas. Deri har altsaa det ærede Medlem ganske Ret, og jeg gør kun denne Bemærkning for at gøre opmærksom paa, at det er ikke Nummerrækken i selve Loven, der bliver afgørende for, hvilken af Banerne der kommer først, men det er det Tidspunkt, paa hvilket Statens tekniske Tilsyn erklærer for den Banes Vedkommende, for hvilken Koncessionsbegæring er indgivet, at nu er alting i Orden. Fra den Dato gaar den ind i den Række af Koncessionsbegæring, som foreligger, og det er derefter, Rækkefølgen bestemmes, og ikke efter det Nummer, den har paa Loven. Det er jo heller ikke udelukket, at en eller flere Baner kunne udgaa af Nummerfølgen og slet ikke blive byggede, og disse Numre komme altsaa aldrig for.

Jeg slutter med at gentage min Tak til samtlige ærede Talere, som have anbefalet Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Jørgen Berthelsen: Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) mente, at denne Sag godt kunde passere Landstinget uden Udvalg. I den Anledning vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at der vistnok alligevel er Oplysninger, som det vil være nødvendigt for os at indhente. For mig foreligger der i alt Fald ikke Oplysning om, hvorvidt der er noget nyere Overslag over Anlægsudgifterne ved denne Bane end et fra 1902, og hvis det er rigtigt, og det sidste Overslag altsaa er 10 Aar gammelt, skulde jeg tage meget fejl, om Forholdene ikke i de 10 Aar have forandret sig ganske betydeligt. Det vil derfor have sin Interesse at faa at vide, hvilken Forøgelse af Anlægsudgifterne der vil fremkomme paa Grund af den Tid, der er gaaet. Vi maa ogsaa huske paa, at denne Sag har en Forhistorie — som for Resten er ret mærkelig, det skal jeg viligt indrømme. Jeg er en af dem, der have været med til i Jernbanekommissionen at anbefale Forslaget, som det foreligger her; men der er et Forhold, synes jeg, som ikke blev nævnt — i alt Fald nævnedes det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) det ikke — nemlig, at Forslaget i Kommissionen blev stillet paa den Maade, at Egnens Beboere skulde betale Halvdelen af Anlægsudgifterne, og da det af den daværende Minister for offentlige Arbejder blev forelagt i Folketinget, var det ogsaa med et Statstilskud af Halvdelen. Dette blev — ikke heroppe i Landstinget, men i Folketinget — forandret til 60 pCt., og heroppe blev saa Jernbanen forandret til en Bane fra Tistrup til Grindsted, me-

dens de 60 pCt. bleve staaende. Jeg skal nu hverken tilraade eller fraraade Udvalg; men hvis vi skulle have den Bane, synes jeg, at det vil have sin store Interesse, ogsaa for Befolkningen, der skal betale til den, at faa at vide, hvorledes det Overslag passer, der foreligger fra 1902, hvis der ikke foreligger noget Overslag af nyere Dato, hvad der ikke er mig bekendt, men hvad jeg vil sætte Pris paa at faa at vide. Jeg har den Opfattelse, at det vil være nødvendigt at forhøje dette Overslag med 15—25 pCt.

Bramsen: Jeg vilde netop overfor det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) gøre opmærksom paa det Punkt, som nu det ærede 7de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) har henledet Opmærksomheden paa, nemlig Udgifterne. Jeg har ikke set nogen som helst Begrundelse af de Udgifter, der i Folketinget ere angivne som forbundne med Lovens Udførelse, og da Statskassen jo er interesseret med 60 pCt. — hvis dette altsaa bliver staaende —, vil dog det, om Beregningen er mindre rigtig og forældet, være et Moment, der maa tages i Betragtning overfor Lovforslaget.

Om man altid kan kalde det en Fordel, at et Lovforslags Tekst kun spænder over een Linie, ved jeg ikke. Man kan i alt Fald ikke efter mit Synspunkt sige det, eftersom en af Aarsagerne til, at jeg ønsker Sagen nærmere undersøgt, netop er den, at Teksten kun spænder over een Linie. Jeg savner nemlig noget, og saa synes jeg ikke, at det kan kaldes en Fordel, at der kun er en eneste Linie. Efter vor Mening er det en Mangel ved Lovforslaget, at det ikke angiver, hvorledes den Bane skal gaa. — Saa er der desuden Spørgsmaalet om Statstilskuddets Størrelse, og der er ogsaa den Omstændighed, at dette høje Ting i 1908 enstemmigt har forkastet det Forslag, som nu foreligger. Det forekommer mig at stemme mest med Tingets Værdighed, om jeg saa maa sige, naar det Spørgsmaal bliver underkastet Undersøgelse, om vi skulle gaa til, forhaabentlig med lige saa stor Enighed som den Gang, at vedtage Lovforslaget ved denne Løjlighed. Det er noget af det, som jeg mener maa bidrage til, at vi heroppe se lidt nærmere derpaa, og i den Forbindelse har jeg gjort opmærksom paa, at der i det andet høje Ting ikke har været nogen Udvalgsbehandling, og at der altsaa intet der kan være blevet oplyst om de Spørgs-